

(Meergaard) flere Gange foretog, skulde staa uimodsaagt. Jeg har villet bidrage mit til at belyse Sagen saa godt jeg formaar, og har derfor omtalt Forholdene inden for denne Industri. Der er ofte blevet henvist til Forholdene i England som noget, vi gerne skulde følge. Jeg forstaaer ikke, hvorfor vi skulde svigte dette Mønster fuldstændig ved denne Lejlighed, hvor det drejer sig om Tobakken. Hvor meget betaler man nemlig i Told for Tobak i England? Der betales 5 sh. pr. P. af Cigarer og 3 sh. 2 d. pr. P. af Tobak. Maa jeg samtidig oplyse, at i Holland er der en meget lav Sat paa Raatobak. Det er ikke Tilfældet, som det her gentagne Gange af en æret Taler er fremhævet, at der i Holland almindeligvis er en Told af 5 pCt. af Værdien, i alt Fald er det ikke Tilfældet for Tobakkens Bedkommende. For Tobak betales der nemlig i Holland kun 70 Cent pr. 100 Kilo, medens der betales 40 fl. pr. 100 Kilo Cigarer. Man vil altsaa se, at netop de to Lande, til hvilke der henvises saa stærkt fra en enkelt Side, for Tobakkens Bedkommende have en eminent høj Beskyttelse, saa høj, som der slet ikke er Tale om her.

Der er en anden Side, som hele Kommissionen, men dog mest dens Mindretal, har taget Hensyn til og efter min Mening fuldstændig korrekt. Det er den stærke Falden i Varepriserne, der har fundet Sted fra 1863 til Dato. Det forholder sig saa temmelig modsat med Tobak, og man skulde altsaa ikke af den Grund gaa til en Nedsættelse af Beskyttelse af Tobak. Tobakpriserne ere nemlig tværtimod mindst lige saa høje som den Gang, og for Dækstobakkerne ere de forhøjede i overordentlig Grad. De særdige Varer ere stegne i Pris. De store Fabrikanter have smurt deres Lire i den Tid, Arbejderne ikke havde nogen Organisation. Jeg kender selvfølgelig, hvorledes Betalingen pro mille tidligere har været i vort Fag, og jeg beder Dem derfor fæste Lid til mig, naar jeg siger, at jeg ogsaa ved, hvorledes Betalingen er i Udlandet i Sammenligning med, hvad den er herhjemme. Jeg kan forsikre Dem, at det nu ikke for de ordinære Sorter er muligt for Fabrikanterne at betale synderlig mere, særlig ikke for den ordinærste Sort, medens det maaste nok er muligt at drive Betalingen noget op for de finere Sorter. Vi have ikke saa lidt at kæmpe med i Konkurrencen med Udlandet. Jeg kan godt holde mig til mit eget Fag, for hvad der gælder der, gælder maaste ogsaa for flere andre Fag. Jeg skal nævne den Maade, hvorpaa der produceres rundt omkring. Dermed er ikke sagt, at vore hjemlige Kapitali-

ster ere bedre, Gud bevares, hvor de kunne bryde ud, gøre de det, naar Organisationen ikke er stærk nok. Men jeg kan i alt Fald fremhæve, at Tyskland paa dette Fags Omraade har en Produktionsmaade, som vi ikke følge, i hvert Fald ikke i den Udstrækning. Tyskland med sine ca. 100,000 Tobaksarbejdere producerer under overordentlig ugunstige Forhold for Arbejdernes Bedkommende. Til Trods for den Beskyttelse, de have, saa Arbejderne ganske rigtig kun en meget lav Løn. Det ligger i, at Organisationerne ikke kunne gøre deres Ret gældende der som i et lille Land, og dette er ret naturligt. Det ligger ikke i, at der ikke er lige saa offervillige Mænd, som ville stille sig i Brechen for Arbejderne i Tyskland, men Hovedsagen er, at et Land med den Udstrækning som Tyskland vanskeliggere lader sig bearbejde end et lille Land som Danmark. Deri ligger det, at de tyske Arbejdere ere mere nøjsomme, og at de ikke have tilkæmpet sig det Krav paa Livsnydelse, som vi nu gøre gældende herhjemme. Det uheldige Forhold i Tyskland kommer navnlig af Produktionsformen, idet der dels finder Hjemmearbejde Sted, og man dels benytter Fængselsarbejde, dels har det ogsaa sin Grund i det saakaldte Kommissionsarbejde. Dette saakaldte Kommissionsarbejde fremkommer ved, at store Forretningsfolk, Handelsfolk, der ikke ville have noget at gøre med Fabrikkerne, men som alligevel ville handle og selvfølgelig gerne ville skumme saa meget som muligt af Fløden for sig selv, arrangere sig paa den Maade, at de antage en Mand, til hvem de sige: Jeg vil forstrække Dig med et Laan, saa og saa stort, og Du skal saa levere mig saa og saa mange Cigarer om Ugen til den og den Pris. Man vil forstaa, at vedkommende Forretningsmand nok skal betale sin Kommissionær saaledes, at han kan saa sine Varer til en overordentlig lav Pris, og det er en Selvsølge, at det først og fremmest gaar ud over Arbejderne, idet Mellemanden naturligvis ogsaa vil gøre en god Forretning og derfor betaler Arbejderne en ganske urimelig lav Løn.

Naar man nu vil sige, saaledes som det er sagt af den ærede Repræsentant for Slagelse (Køedt), som jeg nu skal vende mig til: Se, der har man netop et Bevis paa, at i de Lande, hvor man har den høje Beskyttelse, er Arbejdslønnen meget lav, saa vil jeg sige dertil: Ja, men kunde man ikke vende Sagen om og sige: Er det ikke ogsaa et Bevis paa, at det vilde være usforvarligt af os herhjemme at lukke Porten op paa vid Gab, for at de blegtinde og hulnede Arbejdere, som den ærede Repræsen-